

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

23. Dies Martii. Nemo securus est in iis bonis, quæ potest invitus amittere.
S. Aug. de lib. arb. libr.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

23. DIES MARTII.

Nemo securus est in iis bonis, quæ potest
invitus amittere, *S. Aug. de lib. arb. libr.*

2. cap. 14.

Nec magni I.
ficientia æ-
diam, vestiū,
dapum, &c.

Congero unum in cumu-
lum quædā quæ perversè à
perversis judicantur bona,
quæ nullus potest posside-
re securus; quia cum possint facilè adimi, ne amittat,
semper est sollicitus, ubi amisit, tristis. Hæc inter, est
ædium magnificentia. Quid inde cristas attollis? si
quid in laquearibus, in popylæo, in columnis, in te-
ctis est laudis: illa non tua est laus, sed Architecti.
Quærenda potius domus læta, quàm lata: nec enim
semper feliciter habitat, qui fufius. Imò raro secum
habitant, qui amplas, & splendidas ædes inhabitant.
Ne quidquam ædes inquis ubi nihil sit quod incō-
modet, vel nullus qui displiceat. Est enim illud om-
nibus magistra experientia testatissimum. Nulla do-
mus, ubi non sit Momus. Jam verò cum domus Do-
mino, non Dominus domo sit honestanda; quid
prodest conclave instruere futili inanium rerum
choragio? sit in domo magis suppellectulis nitore,
quàm splendor. Quæ sit ad usum, non ad pompani.
Suppellex Barbarica, domus est barbarissimus. Ampla
suppellex, materia est illex furibus, & muribus. Ut tuti
sint lares contra lemures, non desint religiosa mode-
ste pietatis instrumenta: hæc erunt domus non tan-
tum quæ illustrent, ornamenta, sed quæ propugnent,
præsidia.

II. Inia

II. Iniquo quorundam iudicio, magno est in pretio corporis ornatus. Affectatus corporis ornatus, plerunque tessera est prostituta integritatis. Est extrema insaniam linea, gloriari lino, & lana. Sic & cothurnis intumescere, & gnaviter desipere. Ut plurimum qui murice fulget, pectore sordet: non raro enim splendida vestis, est animi testis. Hinc nullis ferè exquisitior est corporis cultus, quam quibus animus est incultus. Comptulus, & comatulus, idem plerunque & sordidulus. Ardor venusti capillitii, probitatis est probrum, naturæ opprobrium. Odores in vestibus, gemmæ in auribus, annuli in digitis, aucupes sunt libidinis. Cincinni, calamistri, specula, pigmenta, gypsatæ chirothecæ, myrothecia, vanitatum sunt theca. Corpus, ut rectè excolas, nec ad invidiam splendeat, nec ad contemptum sordet. Utere veste, ut peccati monumento, pudoris tegumento, non putoris ornamento: tu illam, non illa te honorat. Nihil corpus nisi modestia ornat. Velet pudorem proprium, non sollicitet alienum. Cur vis patere, quod non licet videre? formam vestis status præscribat, non vanitas fuggerat.

III. Nec desunt de grunnienti Epicureorum grege, homines, nullius ininus quam sui Domini, utpote nati duntaxat abdomini, quibus lautitia cibi, est loco summi boni. Quid iniquius? cum vix ulla instituantur convivia, ubi non audiantur in probos convitia, ubi non referuntur aliorum vitia. Ubi congestus est selectissimorum ferculorum cumulus, illic certus est Temperantiæ tumulus: ibi peregrinæ dapes, ubi multæ animi labes. Carnis sagina, mentis est carnificina. Nam uberi, & tumidâ, pulpâ
acies

Martius.

Tessera.

221

acies mentis obtunditur, & cordis vigor hebetatur. Quid aliud sunt distentapingedine corpora, quam animata dolia? Illi quibus protensus est aqualiculus, ventre prominulo, enutriti vel in hortulis Epicuri, vel in culinis Aristippi, vel in gurgustiiis Afotorum, qui rota sensuum colluvione in corporis lenocinia proniferuntur, quod possunt nisi de carnibus, & ructu, & ingluvie cogitare? vesperi helluando farciunt ingestis dapibus stomachum; manè oscitando exhalant crapulam. Hinc mente cum carne impinguata animo subidente, excrefcit in amplitudinem, videasque tumidos, & in orbem pinguedine rotundatos, ut opimos boves, arcuato ventre, & triplici mento novos Geryonas, cervice rugatâ. Utere cibo, ut vitæ pharmaco: quidquid in edendo est nimium, est toxicum. Primus cibi abusus, primum inflixit animæ vulnus. Ingenium subtile reddit esuries; habes ingluvies. Si optes tibi feram senectutem, altè tibi sit infixum hoc Vatis monitum:

Parcus vescendo, parcissimus esto bibendo.

24. DIES MARTII.

Qui perverse amat cujuslibet naturæ bonum, etiam si adipiscatur, ipse fit in hoc bono malus. *August. libr. de civit. 12 cap. 2.*

Nec ulla I.
mundi
bona.

OMnia mundi bona hæc tenens
re:ensita, quam debent esse
mala, cum perverse amata,
quemlibet reddant malum,
nemi.